

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ซึ่งมีจุดประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 102 คน ในการวิจัยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม
2. คะแนนร้อยละและระดับของผลการทดสอบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม

สรุปการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา สรุปได้ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 19.58 โดยสามารถเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ การจับใจความสำคัญ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 การจับใจความรอง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.66 การแสดงข้อความเป็นนัย หรือ การสรุปความ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 คำศัพท์ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 คำอ้างอิง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ตามลำดับ
2. คะแนนร้อยละที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เท่ากับ 65.26 คะแนน โดยสามารถเรียงคะแนนร้อยละจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ การจับใจความสำคัญ คะแนนร้อยละเท่ากับ 73.14

การจับใจความรอง คะแนนร้อยละเท่ากับ 66.57 การแสดงข้อความเป็นนัย หรือ การสรุปความ คะแนนร้อยละเท่ากับ 68.82 คำศัพท์ คะแนนร้อยละเท่ากับ 60.20 คำอ้างอิง คะแนนร้อยละเท่ากับ 56.27 ตามลำดับ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์ระดับดีพอใช้ (ผ่านเกณฑ์) หรือเทียบเท่ากับคะแนนร้อยละ 65-69 โดยใช้เกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546

อภิปรายผล

จากผลการศึกษานี้ ทำให้ทราบถึงระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช. 3) วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา พบว่า อยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้ (ผ่านเกณฑ์) โดยแบ่งตามประเภทของคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านไว้ทั้งหมด 5 ประเภท ได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยในทักษะต่าง ๆ ในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา โดยมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.81 ถึง 3.66 ซึ่งคะแนนในทุกทักษะเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ดีพอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภาวี วัฒนสกุลภุชกร (2539) ที่พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 250 คน และเมื่อจำแนกตามหน้าที่ภาษาและรายทักษะพบว่า หน้าที่ภาษาหัวข้อ “การบรรยายกระบวนการ” และ “การแสดงผล” เป็นหน้าที่ภาษาที่มีจำนวนนักศึกษาผ่านน้อย สำหรับรายทักษะ พบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องทักษะการฟัง และทักษะการเขียนมาก ส่วนทักษะการอ่านอยู่ในเกณฑ์พอใช้

2. การวิเคราะห์คะแนนร้อยละโดยรวมในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา จำนวน 102 คน คิดเป็นคะแนน ร้อยละ 65.26 เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวัดผลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2546 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ระดับดีพอใช้ (ผ่านเกณฑ์) หรือเทียบเท่ากับคะแนนร้อยละ 65-69 ซึ่งสามารถตอบคำถามงานวิจัย คือนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจในระดับใด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมอยู่ในเกณฑ์ระดับดีพอใช้

หรือผ่านเกณฑ์นั้น อาจเนื่องจากสาเหตุ 2 ประการดังต่อไปนี้

2.1 สถานที่ตั้งของวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทราอยู่ใกล้เขตอุตสาหกรรมของภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่มีโรงงานขนาดใหญ่ รวมทั้งเป็นชุมชนที่มีต่างชาติเป็นจำนวนมาก ซึ่งเอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนด้วย เพราะจะเห็นได้จากชุมชนที่มีชาวต่างชาติอาศัยอยู่จะมี ข้อความต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจสรุปได้ว่าสถานที่ตั้งของโรงเรียนเอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นการช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

2.2 แบบทดสอบการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สร้างจากเอกสารจริงที่เกี่ยวข้องกับสาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งไม่ใช่การอ่านตำราโดยทั่ว ๆ ไป และยังมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านโดยตรง หรือเป็นสิ่งที่ผู้อ่านมีความสนใจอยู่แล้วทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่าย และทำให้ผู้อ่านเกิดแรงงูใจในการอ่านทำให้คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการอ่านครั้งนี้พอใช้ จากประเด็นนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ซู ยุน ซือ (Xu Yun-Zhu, 1999) ที่กล่าวว่าตำราเรียนทั่วไปไม่สามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่มของผู้เรียนได้ ตำราเรียนที่เฉพาะเจาะจง จะทำให้ง่ายต่อการอ่าน นอกจากนี้ นักศึกษายังสามารถเดาคำศัพท์ ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษเทคนิค และความหมายต่าง ๆ ได้ไม่ยากนักเนื่องจากเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ตรงของนักศึกษาเอง และแต่ละเนื้อเรื่องที่อ่านยังมีการฝึกอ่านอย่างมีจุดประสงค์ ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาจึงทำคะแนนได้มากขึ้นด้วย

2.3 นักศึกษาได้รับการฝึกฝนทักษะในด้านการอ่านอย่างต่อเนื่องจากครูผู้สอนทั้งเจ้าของภาษาและครูผู้สอนคนไทยในรายวิชาต่าง ๆ เช่น ศัพท์เทคนิคภาษาอังกฤษ (2000-1237) ภาษาอังกฤษเทคนิค (2000-1203) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ (2000-1220) ภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (2000-1223) และภาษาอังกฤษเสริมทักษะ (2000-1232) เป็นต้น ทำให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางด้านโครงสร้างทางภาษา โครงสร้างรูปประโยค และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ จึงเป็นไปได้ว่านักศึกษาช่างอุตสาหกรรมกลุ่มตัวอย่างเรียนภาษาอังกฤษในระดับหนึ่งแล้ว อาจจะมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะความรู้ทางด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์เพียงพอ และนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มุ่งเน้นการให้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาชีพ พร้อมทั้งการฝึกฝนในด้านความรู้วิชาสามัญหรือวิชาชีพพื้นฐานไปพร้อมกัน นอกจากนั้นหลักสูตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มุ่งเน้นเพื่อให้การศึกษาที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ (กรมวิชาการ,

2534) ซึ่งข้อสันนิษฐานดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอาจินวัชร ศักดิ์พิมานพร (2538) ที่วิจัยถึงความสามารถและปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาเทคนิคช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า ความสามารถของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับช่างอุตสาหกรรม นักศึกษามีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

3. เมื่อพิจารณาผลจากแบบทดสอบแยกตามรายทักษะที่ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบการอ่าน วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจ ซึ่งแบบทดสอบที่ประกอบด้วยคำถามที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ทักษะย่อย ๆ ที่มี ความแตกต่างกันออกไปดังต่อไปนี้

1. การจับใจความสำคัญ
2. การจับใจความรอง
3. คำศัพท์
4. คำอ้างอิง
5. การแสดงความเป็นนัยหรือการสรุปความ

ทักษะการจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.14 และอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีการฝึกฝนในรายทักษะนี้อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ได้คะแนนในรายทักษะมากกว่าทักษะอื่น ๆ ซึ่งแฮริส (Haris, 1969) กล่าวว่า ทักษะการจับใจความสำคัญ เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดทักษะหนึ่งในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจ เพราะผู้อ่านสามารถแยกได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นอะไรคือใจความสำคัญของเรื่อง แต่การที่จะอ่านได้เข้าใจนั้น การรู้ศัพท์ การรู้ความหมายของประโยค ก็เป็นเรื่องสำคัญมาก การที่นักศึกษาสามารถทำคะแนน ทักษะการจับใจความสำคัญได้คะแนนที่ดีตามที่ตั้งไว้นั้น สาเหตุจากการรู้ความหมายของคำศัพท์ สามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท หรือความหมายของประโยคได้ นักศึกษาจึงสามารถ จับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้องทั้งหมดได้

ทักษะการจับใจความรอง เป็นทักษะที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยรองจากทักษะ การจับใจความสำคัญนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 66.57 ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่ ผ่านเกณฑ์ดีพอใช้ หรืออยู่ในระดับพอใช้ เมื่อเปรียบเทียบกับการให้ระดับผลการเรียนของ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทักษะการจับใจความรองเป็นทักษะที่นักศึกษา เข้าใจความสัมพันธ์ของใจความหลักก่อนจึงจะสามารถบอกรายละเอียดได้ และต้องรู้ความหมาย ของศัพท์ กลุ่มคำ ความหมายของประโยคซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สมุทร เชนเชาวนิช (2537) กล่าวว่านักเรียนสามารถได้คะแนนถึงเกณฑ์ดีพอใช้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่บ้าง สาเหตุที่นักเรียนได้คะแนนดีพอใช้

เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ มีความเข้าใจในองค์ประกอบสำคัญ เช่น คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคและ อนุประโยคเพียงพอที่จะอ่านบทอ่านให้เข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ สรุปว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านทักษะการจับใจความรอง อยู่ในระดับดีพอใช้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน อาจจะเป็นเพราะ นักศึกษามีความรู้ในทักษะการจับใจความสำคัญแล้ว จึงทำให้สามารถเข้าใจทักษะการจับใจความรองและอาจเป็นทักษะที่พบบ่อยและได้ฝึกฝนทำบ่อย ดังนั้นทักษะนี้เป็นอีกทักษะที่ทำคะแนนได้ดี สำหรับนักศึกษาช่วงอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ทักษะการแสดงข้อความเป็นนัย หรือการสรุปความ เป็นทักษะที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 68.82 ซึ่งอยู่ในระดับดีพอใช้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านทักษะการสรุปความ ในระดับใช้งานได้ ทักษะการสรุปความ เป็นทักษะที่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างชัดเจน ก่อนที่จะสรุปเรื่องใด ๆ ผู้อ่านต้องเข้าใจเรื่องราว นั้น ๆ อย่างถ่องแท้ จึงจะสามารถสรุปความออกมาได้ การสรุปความต้องอาศัยการอ่านจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐาน และต้องใช้ความคิดของตนในการ วิเคราะห์ และสังเคราะห์ใจความของเรื่องที่อ่าน เนื่องจากไม่มีคำตอบที่สรุปความ ปรากฏอยู่ โดยตรงในข้อความที่อ่าน ผุสดี สิ้นสืบล (2527) การที่นักศึกษาช่วงอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่าง อิเล็กทรอนิกส์ชั้นปีที่ 3 สามารถทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ดีพอใช้ เพราะนักศึกษาสามารถอ่านเข้าใจ บทอ่านได้ถูกต้องทั้งหมด นักศึกษาเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ ประโยค และกลุ่มคำ ในระดับที่ จะวิเคราะห์และสรุปเรื่องได้อย่างชัดเจน ดังนั้นนักศึกษาจึงทำคะแนนในทักษะนี้ได้ในระดับดี พอใช้

คำศัพท์ เป็นทักษะที่นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 60.20 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสามารถในทักษะนี้รองจากทักษะการแสดงข้อความเป็นนัย หรือการสรุปความ อาจเนื่องมาจากเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเฉพาะด้านที่นักศึกษาสนใจอยู่แล้ว และได้ฝึก ท่องคำศัพท์บ่อย หรือเป็นคำที่พบบ่อยจึงทำให้สามารถรู้คำศัพท์จากบริบทจากแบบทดสอบ หรือ สามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้เพราะเป็นคำศัพท์เฉพาะสำหรับแต่ละสาขาวิชา และไม่ว่าผู้อ่านจะอ่านเรื่องใดก็ตามสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้คือ การเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ของเรื่องได้ถูกต้อง สาเหตุจากการไม่รู้คำศัพท์ หรือความหมายของประโยค ในบริบทต่าง ๆ ที่ตนอ่าน นักศึกษาจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษ เทคนิคเพื่อความเข้าใจได้

ทักษะการหาคำอ้างอิง เป็นทักษะที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.27 ไม่ถึงเกณฑ์พอใช้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีปัญหาในทักษะนี้มากกว่าทักษะอื่น ๆ และเป็นทักษะ สำคัญที่จะวัดความสามารถของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี แฮริส (Harris, 1969) กล่าวว่า ไม่ว่าผู้อ่านจะ

อ่านเรื่องใดก็ตามสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้คือ ความสามารถในการหาคำ
อ้างอิง ของเรื่องได้ถูกต้อง ดังนั้นการที่นักเรียนมีความสามารถไม่ถึงเกณฑ์พอใช้นั้น อาจจะ
เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องในหาคำอ้างอิง จากเรื่องที่อ่าน
นักเรียนอาจมีปัญหาด้านความหมายของคำศัพท์ ความหมายของประโยค เวลา การคาดเดาหรือ
ความรู้ทางภาษาซึ่งค่อนข้างจะสลับซับซ้อน และเป็นทักษะที่ได้รับการฝึกฝนน้อย จึงไม่สามารถหา
คำอ้างอิงได้ถูกต้องถึงเกณฑ์ นักเรียนอาจฝึกฝนทักษะการหาการอ้างอิงในชั้นเรียนน้อยเป็นสาเหตุ
ที่ทำให้ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์อ่อน สรุปว่าทักษะการหาการอ้างอิงเป็นปัญหาในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจเป็น
ปัญหาและอุปสรรคมากกว่าทักษะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อ
ความเข้าใจของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทรา อยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้
เมื่อจำแนกตามคำถามที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและรายทักษะ การแก้ไข
ปัญหา เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องตระหนักถึงปัญหา และร่วมมือกัน
หาแนวทางในการปรับปรุงให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเทคนิคให้ดี
ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะแนวคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังต่อไปนี้

1. จัดทำแบบฝึกหัดเสริมประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค โดยมีเนื้อหาและ
ทักษะครอบคลุมหลักสูตร หรือสอนซ่อมเสริมเพิ่มเข้าไปในหัวข้อและทักษะที่พบว่าเป็นปัญหา
ต่อนักศึกษามากที่สุด เช่น ทักษะการหาคำอ้างอิง เพื่อนักศึกษาจะได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ
มากขึ้น

2. สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใน
การเรียน หรือให้นักศึกษาอยู่ในสภาพแวดล้อมของการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับการอ่านและ
ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ห้องปฏิบัติการทางภาษาหรือห้องสมุด
ภาษาอังกฤษให้อยู่ในรูปแบบของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-access Centre) เพื่อให้นักศึกษา
ได้มีโอกาสใช้เวลาในห้องเรียนศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษ และในการจัดเวลาเรียนในหลักสูตร
วิชาภาษาอังกฤษนั้น อาจปรับปรุงให้มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น หรือในการจัดเวลาในการเรียนในแต่ละ
สัปดาห์ ควรมีการกระจายเวลาในการเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการฝึกฝนและใช้ทักษะ
ทางภาษา รวมทั้งความแม่นยำจากเนื้อหาที่นักศึกษาได้เรียน

3. นำวิธีการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจ ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษามาใช้ในการสอน เช่น การสอนคำศัพท์หรือรูปประโยคให้นักศึกษาได้เข้าใจก่อน จากนั้นให้นักศึกษาได้อ่านบทความต่าง ๆ แล้วจึงเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำแบบฝึกหัดที่มีจุดประสงค์ในการอ่านทุกครั้งหลังจากอ่านจบบทความต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

4. ในส่วนของผู้บริหารนั้น ควรส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมความรู้ทางภาษาอังกฤษ สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไปอบรมดูงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะได้นำวิธีการสอนและเทคนิควิธีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้กับนักศึกษาได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตอาจมีการศึกษาที่สอดคล้องและสืบเนื่องกับผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเพื่อสำรวจวิธีการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจของครูสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยเทคนิคจะเชิงเทรา
2. ผู้วิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อความเข้าใจกับนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิค ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยอาจเพิ่มการวัดประเภทของการอ่านเพื่อความเข้าใจให้ครอบคลุมหลักสูตรมากที่สุด
3. ผู้วิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจประเภทอื่น ๆ ของบุคคล ยิ่งยงสกุล นอกเหนือจากการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 5 ประเภท เช่น คำถามให้หาวัตถุประสงค์ในการเขียน (Purpose) หรือคำถามให้หาวิธีการเขียนของผู้เขียน (Style) เป็นต้น